

- az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a Bizottság regionális politikai főigazgatóságának 2007. szeptember 6-i 009525. sz., ciprusi, görögországi, magyarországi, olaszországi, máltai és hollandiai programokról és projektekről, a kért összegtől eltérő bizottsági kifizetés tárgyában keletkezett jegyzékét – ügyszám: Programma Operativo Regionale Campania (Campania regionális operatív program) 2000–2006 (n. CCI 1999 IT 16 1PO 007);
- az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az előbbiekhöz kapcsolódó vagy azokkal összefüggő összes jogi aktust, valamint kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jogalapok és a fontosabb érvek megegyeznek a T-345/04. sz., Olasz Köztársaság kontra Bizottság ügyben ⁽¹⁾ előadottakkal.

⁽¹⁾ HL C 262., 2004.10.23., 55. o.

2007. október 5-én benyújtott kereset – Franciaország kontra Tanács

(T-382/07. sz. ügy)

(2007/C 283/72)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Francia Köztársaság (képviselők: E. Belliard, G. de Bergues és A.-L. During meghatalmazottak)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az eresztőhálókról szóló 894/97/EK, 812/2004/EK és 2187/2005/EK rendelet módosításáról szóló, 2007. június 28-i 809/2007/EK tanácsi rendeletet ⁽¹⁾;
- kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresettel megtámadott rendelet célja, hogy megadja az eresztőháló egységes meghatározását. A felperes annyiban vitatja a rendelet által bevezetett meghatározást, amennyiben az az eresztőháló fogalma alá sorolja az olyan hálókat is, mint a „thonaille”, ennek következtében pedig a használatukra vonatko-

zón a 894/97 rendelet ⁽²⁾ 11a. cikkében előírt tilalom hatálya alá sorolja őket.

A keresete alátámasztásaként a felperes mindenekelőtt azt állítja, hogy a megtámadott rendeletet az indokolás hiánya miatt meg kell semmisíteni annyiban, amennyiben nem jelöli meg azokat az okokat, amelyek miatt az eresztőhálókra vonatkozó használati korlátozásokat kiterjeszti az olyan rögzített hálókra is, mint a „thonaille”.

Másodszor, a felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott rendelet sérti az arányosság elvét is, amennyiben a rendeletben foglalt meghatározás szerinti eresztőhálókra vonatkozó tilalom nyilvánvalóan alkalmatlannak bizonyul egyrészt az e tilalommal elérni kívánt célokhoz, másrészt pedig a „thonaille” más eresztőhálókhoz képest fennálló egyedi tulajdonságaihoz viszonyítva.

Végül, a felperes úgy véli, hogy 809/2007 rendelet által meghatározott eresztőhálókra vonatkozó tilalom hátrányosan megkülönböztető, amennyiben nem igazolható, hogy a „thonaille” típusú hálókat – a tulajdonságaikat figyelembe véve – ugyanúgy kezeljék, mint a többi eresztőhálót.

⁽¹⁾ HL L 182., 1. o.

⁽²⁾ A halászati erőforrások megóvását biztosító egyes technikai intézkedésekről szóló, 1997. április 29-i 894/97/EK tanácsi rendelet (HL L 132., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 3. kötet, 156. o.).

2007. október 10-én benyújtott kereset – Comune di Napoli kontra Bizottság

(T-388/07. sz. ügy)

(2007/C 283/73)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Comune di Napoli (képviselők: F. Sciaudone ügyvéd és G. Tarallo ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a 2007. augusztus 8-i C (2007) 3893 bizottsági határozatot;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot a károk megtérítésére
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset a 2007. augusztus 8-i C(2007) 3893 bizottsági határozat – amellyel az alperes pénzügyi kiigazítást végzett az Európai Regionális Fejlesztési Alapból (ERFA) a felperes számára a „Telematikus terek hálózata Nápoly városa számára” című projekt megvalósításához nyújtott támogatás tekintetében – megsemmisítésére, valamint az e határozatból eredő károk megtérítésére irányul.

A megtámadott határozat megsemmisítésére irányuló kérelmének alátámasztására a felperes az alábbiakra hivatkozik:

- A határozat illogikus és meg nem felelő jellege, valamint a ténybeli és jogi alapok teljes hiánya a határozatban, mivel a Bizottság önkényesen nem vette figyelembe azon (alaki és lényeges) paraméterek összességét, amelyeket a 4253/88 rendelet 24. cikke megfelelő alkalmazása céljából kellett volna értékelnie, így a megállapított, és a felperesnek felrótt szabálytalanságok fennállására vonatkozó értékelése orvosolhatatlanul téves.
- A szabálytalanságnak a 4253/88 rendelet 24. cikkében szereplő fogalma téves értelmezése és alkalmazása, mivel a felperesnek felrótt tények nem tartoznak a pénzügyi támogatás jellegét vagy megvalósítási feltételeit érintő „lényeges módosítások” fogalmába, sem pedig a közösségi költségvetés tekintetében „tartozatlan fizetések” kategóriájába.
- A Bizottság felelőssége a projekt kezdeti késedelme tekintetében, mivel, jóllehet a projekt megkezdésének és a költségek elfogadhatóságának időpontja 1997. július 1-je volt, a finanszírozási megállapodást a Bizottság csak 2007. július 14-én hagyta jóvá, és erről a Comune di Napolit 2007. július 25-én értesítette.
- A költségek elfogadhatóságának értékelése tekintetében nem vették figyelembe azt a héthónapos időszakot, amelyet a Bizottság a projekt felperes által kért módosításának jóváhagyására fordított.
- A Bizottság téves következtetése azon tény vonatkozásában, hogy az azbeszt megtalálása, és az eltávolításából eredő késedelem nem minősül *vis maiornak*.
- A Tribunale Amministrativo Regionale (regionális közigazgatási bíróság) ítélete felfüggesztő hatályának téves korlátozása a 2001. augusztus 2-a (az ítélet meghozatalának napja) és a

2001. december 5-e (a Consiglio di Stato másodfokú ítéletének a felperessel történő közlése) közötti időszakban, továbbá mivel a hivatkozott időszakot csak a felfüggesztés tárgyát alkotó informatikai berendezések szállítására vonatkozó közbeszerzési eljárás keretében kibocsátott számlákra korlátozta.

- Az arányosság elvének megsértése, mivel a Bizottság egyáltalán nem vette figyelembe a támogatás összegének csökkenésekor a felperes jóhiszeműségét magatartásában, a (vélt) szabálytalanságok elhanyagolható jellegét és súlyát, végül pedig azt a körülményt, hogy a felrótt tények felelősségét részben magának a Bizottságnak kell tulajdonítani, részben pedig *vis maior*ból eredő okoknak.
- Az indokolási kötelezettség megsértése, mivel a határozat nem állapítja meg, hogy a felrótt szabálytalanságok miért minősülnek „lényegesnek”.
- A kártérítést illetően a felperes arra hivatkozik, hogy, még ha a Bizottság magtartása nem is minősülne jogellenesnek, e magatartás mégis kárt okozott. Különösen a visszafizettetésre vonatkozó határozat okozott előre nem látható és kivételes károkat, különösen azt figyelembe véve, hogy a projekt megvalósítása sikeres volt, és maga a Bizottság is üdvözölte azt.

Az Elsőfokú Bíróság 2007. szeptember 5-i végzése – ReckittBenckiser kontra OHIM

(T-2/05., T-3/05., T-49/05., T-118/05. és T-119/05. sz. egyesített ügyek) ⁽¹⁾

(2007/C 283/74)

Az eljárás nyelve: angol

Az első tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 69., 2005.3.19.